Lietas Nr. C29831012
Lietas arhīva Nr. CA-2177-14/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Stuberovska
un tiesneses I.Zaļā un I.Strelča
ar sekretāri L.Lazdiņu,
piedaloties prasītāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvim /pers. C/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret SIA "AMBER LAND ENTERPRISES" par parāda piedziņu sakarā ar SIA "AMBER LAND ENTERPRISES" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 6.marta spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija noskaidroja sekojošo.

Aprakstošā daļa

2012.gada 23.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs) cēlis prasību pret SIA „AMBER LAND ENTERPRISES" (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs apsaimnieko atbildētājam piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, Rīgā, kas tika iegādāts ar 2008.gada 6.maija pirkuma līgumu. Dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju. No minētā izriet, ka Rīgas pilsētas pašvaldības pienākums ir apsaimniekot un uzturēt māju. Prasītājs ar atbildētāju nav noslēdzis apsaimniekošanas līgumu, taču tas neatbrīvo atbildētāju no pienākuma norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem. Atbildētājs nav sniedzis nekādus konkrētus mutiskus vai rakstveida iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem. Līgumiskās attiecības starp pusēm nepastāv, tādējādi atbildētājam ir pienākums maksāt procentus, kas izriet no likuma un likumā noteiktā apmērā.

2014.gada 6.februārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemti prasītāja prasības pieteikuma precizējumi, kuros norāda, ka laika posmā no prasības iesniegšanas ir palielinājies parāds. Pamatparāds uz 2014.gada 1.janvāri ir EUR 7155,82 un likumiskie procenti EUR 810,16, kopā EUR 7965,98.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Civillikuma 1759. un 1765.pantu, Civilprocesa likuma 1., 23., 24., 26., 33., 34., 41., 128., 129. un 195.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem par periodu no 2008.gada 6.maija līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 7155,82 apmērā; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam līgumsodu EUR 810,16 apmērā par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 1.janvārim; atzīt tiesības prasītājam saņemt procentus (6% gadā) par laiku līdz sprieduma izpildei; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanos saistītos izdevumus.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 6.marta spriedumu tika nospriests prasību apmierināt; piedzīt no atbildētāja prasītāja labā parādu EUR 7155,82, nokavējuma procentus par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 810,16 un tiesas izdevumus EUR 339,39, kopā EUR 8305,37; noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus (6% no simta gadā) no neapmaksātās parāda summas; atbildētājam samaksa jāveic vienā no prasītāja bankas kontiem; piedzīt no atbildētāja valsts ienākumos valsts nodevu EUR 253,89.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1., 2. un 3.punktu, 13.pantu, Civillikuma 1759.panta 1.punktu, norādot, ka no lietas materiālos esošās zemesgrāmatu apliecības redzams, ka atbildētājs ir nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā, īpašnieks. Minētais īpašums veido 12900/71961 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas, tajā skaitā, mājas funkcionāli saistītās būves – šķūnis un zemesgabals (lietas 37.-38.lapa).

Tiesa konstatēja, ka saskaņā ar 2002.gada 5.jūnijā starp Rīgas domes Īpašuma departamentu un namu pārvaldi /Nosaukums/, kuras tiesību un saistību pārņēmējs reorganizācijas rezultātā ir prasītājs, noslēgto nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.364 un 2011.gada 20.aprīļa papildvienošanos pilnvarojuma līgumam, nekustamais īpašums Rīgā, /adrese/, nodots prasītāja apsaimniekošanā (lietas 12.-16., 17.-19., 20.-22.lapa). 2011.gada 5.jūlijā starp Rīgas pašvaldību un prasītāju noslēgts dzīvojamo māju, tajā skaitā arī dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas līgums Nr.RD-11-910 (lietas 23.-32. un 33.-35.lapa), kura 1.1.punktā pašvaldība uzdevusi prasītājam un prasītājs uzņēmies pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājas (tajā skaitā, ar tām

saistītās palīgēkas un piesaistītos zemesgabalus). Ar minētajiem dokumentiem tiek apstiprināts fakts, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums – neapdzīvojamā telpa Nr./numurs/, /adrese/, ir nodots prasītāja apsaimniekošanā.

Tiesa secināja, ka atbildētājam ir jāmaksā prasītājam par apsaimniekošanas pakalpojumu veikšanu un saņemtajiem pakalpojumiem.

Tiesa norādīja, ka saskaņā ar prasītāja sastādīto parāda aprēķinu, kuru atbildētājs pēc būtības nav apstrīdējis, līdz ar ko arī tiesai nebija pamata to apšaubīt, atbildētāja parāds prasītājam par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un pārvaldīšanu un pakalpojumiem no 2008.gada 6.maija uz 2014.gada 1.janvāri ir EUR 7155,82, par ko prasītājs aprēķinājis nokavējuma procentus par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 810,16.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītāja labā, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, Civillikuma 1759. un 1765.pantu, piedzenams nekustamā īpašuma pārvaldīšanas un saņemto pakalpojumu parāds EUR 7155,82 apmērā un nokavējuma procenti EUR 810,16 apmērā.

Uzskatīja, ka atbildētāja atsaukšanās uz to, ka pušu tiesiskās attiecības neregulē Dzīvokļa īpašuma likums, nav pamatota.

Atsaucās uz Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta pirmo un otro daļu norādot, ka dzīvokļa īpašums ir ne tikai dzīvojamā telpa, bet arī dzīvojamā mājā esoša neapdzīvojamā telpa, un nedzīvojamo telpu īpašniekiem, tāpat kā dzīvojamo telpu īpašniekiem, ir saistošs Dzīvokļa īpašuma likuma tiesiskais regulējums. Proti, šajā likumā noteiktās dzīvokļu īpašnieku tiesības, pienākumi un atbildība.

Tiesa norādīja, ka 2008.gada 6.maijā, kad atbildētājs ieguva īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, spēkā bija likums „Par dzīvokļa īpašumu", kura 4. panta 1. un 2.punktā bija noteikts, ka dzīvokļa īpašuma statuss iemērojams arī atsevišķai fiziskajai vai juridiskajai personai piederošai daudzdzīvokļu mājā esošai funkcionāli nodalītai neapdzīvojamai telpai un mākslinieka darbnīcai, kas kā nošķirta telpa vai telpu komplekss ir iezīmēts mājas inventarizācijas plānā; daudzdzīvokļu mājai funkcionāli piederīgā palīgēkā vai būvē esošai neapdzīvojamai telpai vai telpu kompleksam, kas kā neapdzīvojamā telpa iezīmēts mājas inventarizācijas plānā un nav funkcionāli saistīts ar kādu no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļiem, mākslinieku darbnīcām vai neapdzīvojamām telpām.

Tādējādi nevar būt nekādu šaubu, ka pušu tiesiskās attiecības apspriežamas, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likumā doto tiesisko regulējumu.

Tā kā atbildētājs nav pildījis tai minētā likuma 10.pantā noteikto pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, nav apstrīdējis prasītāja sastādīto parāda aprēķinu, tiesa secināja, ka no atbildētāja piedzenams parāds un nokavējuma procenti prasītāja pieprasītajā apmērā.

Norādīja, ka atbildētāja argumentiem par iespējams nekvalitatīvi sniegtiem apsaimniekošanas pakalpojumiem, kuru rezultātā atbildētājs esot cietis zaudējumus, nav nekādas nozīmes, izšķirot konkrēto strīdu, jo pretprasību par zaudējumu atlīdzināšanu atbildētājs nav iesniedzis.

Tiesa atsaucās uz Civilprocesa likuma 41. un 42.pantu, norādot, ka no atbildētāja prasītāja labā ir jāpiedzen tiesas izdevumi EUR 339,39, ko veido valsts nodeva EUR 334,69 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 un no atbildētāja sakarā ar prasības summas pieaugumu valsts ienākumos jāpiedzen valsts nodeva EUR 253,89.

Atsaucās uz Civilprocesa likuma 195.pantu, norādot, ka prasītājam atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir 6% no simta gadā.

Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību 2014.gada 26.martā iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot to pilnā apjomā un norādot sekojošo. Tiesa taisījusi spriedumu, uzklausot tikai vienu pusi – prasītāju. Atbildētājam, lai arī tiesa nepamatoti norādījusi spriedumā, ka neierašanos neatzīst par attaisnojošu, nebija iespējams ierasties uz tiesas sēdi, jo pārstāvim – pilnvarotai personai, sakarā ar izsniegto darba nespējas lapu, bija noteikts gultas režīms, par kuru speciālas norādes darba nespējas lapā nav paredzētas, savukārt, tiesa nepieprasīja papildus apstiprinājumu ne atbildētājam, ne ārstam, kas doto slimības lapu izsniedzis. Līdz ar to atbildētājam, tika liegtas Civilprocesa likuma 1.pantā noteiktās tiesības uz savu tiesību aizstāvēšanu tiesā un tika ierobežota Civilprocesa likuma 9.pantā noteiktā līdztiesība, kā arī tika liegts pilnvērtīgi realizēt savas procesuālās tiesības, kā noteikts Civilprocesa likuma 10.pantā.

Norāda, ka, uzklausot tikai prasītājas viedokli, tiesa nepamatoti secinājusi, ka atbildētājs nav apmaksājis saņemtos pakalpojumus. Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka rēķinu izrakstīšana pati par sevi vien nepierāda pakalpojuma sniegšanas faktu un parāda esamību. Pretējā gadījumā izveidotos absurda situācija, ka jebkura juridiska vai fiziska persona, nenodibinot līgumattiecības, ne mutiskā, ne rakstiskā veidā, varētu izrakstīt jebkādu rēķinu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai un, neatkarīgi no akcepta, pieprasīt un piedzīt paša izdomāta parāda apmaksu. Kopš nekustamā īpašuma iegādes un reģistrācijas Zemesgrāmatā, atbildētājs nav noslēdzis ne mutisku vienošanos, ne rakstisku līgumu ar prasītāju un nav saskaņojis jebkādas maksājamās summas. Līdz ar to, nepretendējot uz pakalpojumu saņemšanu un nesaņemot tos, tas ir veicis un veic sava nekustamā īpašuma un domājamās daļas apsaimniekošanu pilnā apmērā, kas ietver pārvaldīšanu, remontdarbu veikšanu, atkritumu izvešanu, teritorijas uzkopšanu un citus darbus. Minētie darbi tika un tiek veikti pašu spēkiem vai piesaistot konkrētās nozares speciālistus un veicot apmaksu. Atbildētājs godprātīgi pilda „Dzīvokļa īpašuma likuma", ieskaitot 10.panta, normas, tomēr neuzskata par pamatotu apmaksāt rēķinus par pakalpojumiem, kurus nav saņēmis un par kuru saņemšanu no citām personām jau veicis apmaksu pakalpojumu sniedzējiem. Tiesa, taisot spriedumu nav pārliecinājusies, vai atbildētājs vispār ir saņēmis pakalpojumus, ko prasītājs norāda savos rēķinos. Tā nav ņēmusi vērā arī faktu, ka starp pusēm vispār nepastāv līgumattiecības.

Secina, ka tiesa, gatavojot spriedumu, ir ņēmusi vērā tikai prasītāja argumentus, bet nav pamatojusies uz Latvijas Republikas likumdošanu un nav ņēmusi vērā atbildētāja argumentus un reālo situāciju.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413.panta pirmo daļu, atbildētājs lūdz tiesu skatīt lietu pamatojoties uz Latvijas Republikas likumdošanu, ņemot vērā reālo situāciju un atbildētāja argumentus un ar likumu paredzētās tiesības; piespriest atmaksāt atbildētājai samaksāto valsts nodevu.

Tiesas sēdē atbildētājs SIA "AMBER LAND ENTERSPRISES" nav ieradies. Civillietu tiesu kolēģija, ņemot vērā to, ka par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājam paziņots likumā noteiktajā kārtībā, atzina atbildētāja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmajā daļā noteikto nolēma uzsākt lietas izskatīšanu bez atbildētāja klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis atbildētāja apelācijas sūdzību neatzina, prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un tā precizējumos norādīto apmēru un argumentiem.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai.

No apelācijas sūdzības satura izriet, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā, bet netiek apstrīdēts ar spriedumu lietā nodibinātais, ka saskaņā ar 2002.gada 5.jūnijā starp Rīgas domes Īpašuma departamentu un namu pārvaldi /Nosaukums/, kuras tiesību un saistību pārņēmējs reorganizācijas rezultātā ir prasītājs, noslēgto nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.364 un 2011.gada 20.aprīļa papildvienošanos pilnvarojuma līgumam, nekustamais īpašums Rīgā, /adrese/, nodots prasītāja apsaimniekošanā (lietas 12.-16., 17.-19., 20.-22.lapas). 2011.gada 5.jūlijā starp Rīgas pilsētas pašvaldību un prasītāju noslēgts dzīvojamo māju, tajā skaitā arī dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas līgums Nr.RD-11-910 (lietas 23.-32.lapa), kura 1.1.punktā pašvaldība uzdevusi prasītājam un prasītājs uzņēmies pārvaldīt pašvaldības īpašumā, valdījumā un pārvaldīšanā esošās dzīvojamās mājas (tajā skaitā, ar tām saistītās palīgēkas un piesaistītos zemesgabalus) (lietas 33.-35.lapas).

Lietā nav strīda, ka atbildētājs ir nekustamā īpašuma /adrese/, Rīgā, īpašnieks. Minēto īpašumu veido neapdzīvojamā telpa Nr.1 un 12900/71961 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas, tajā skaitā, mājas funkcionāli saistītās būves – šķūnis lit.003, un zemesgabala (lietas 37.-38.lapa).

Kā to pamatoti konstatējusi jau pirmās instances tiesa, minētie dokumenti apstiprina, ka atbildētājam piederošais nekustamais īpašums ir nodots prasītāja apsaimniekošanā.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (zaudējis spēku 2011.gada 1.janvārī) 8.panta pirmo daļu visu dzīvokļa īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, bet šī likuma 12.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1., 2., 3., 8.punktu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No minētām tiesību normām izriet, ka atbildētājam ir jāmaksā prasītājam par apsaimniekošanas pakalpojumu veikšanu un saņemtajiem pakalpojumiem, jo dzīvojamā mājā izvietoto neapdzīvojamo telpu īpašniekiem, tāpat kā dzīvojamo telpu īpašniekiem, ir saistošs minēto likumu tiesiskais regulējums.

Nav juridiskas nozīmes atbildētāja apelācijas sūdzības argumentam par to, ka atbildētājs nav noslēdzis ne mutisku vienošanos, ne rakstisku līgumu ar prasītāju un nav saskaņojis jebkādas maksājamās summas, jo gadījumā, ja dzīvokļa īpašnieks nav izpildījis pienākumu šādu līgumu noslēgt, samaksas pienākumu noteic iepriekš minētās tiesību normas.

Atbildētāja pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem izriet arī no Civillikuma 1071.panta, kas nosaka, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām, no likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta, 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" u n 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

To, ka prasītājs ir veicis dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu, bez jau iepriekš norādītajiem pierādījumiem, apliecina arī lietas materiāliem pievienotie rēķini, plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmes, pušu sarakste sakarā ar sūdzībām, ko atbildētājs sniedzis prasītājam.

Atbildētājs tiesā nav apstrīdējis parāda aprēķinu, savukārt atbildētāja iesniegtie pierādījumi par remontdarbu apmaksu telpām /adrese/ neapstiprina atbildētāja argumentus, ka strīdus objekta apsaimniekošanu būtu veicis pats atbildētājs.

Līdz ar to atbildētāja apelācijas sūdzības argumenti, ka no viņa nav piedzenama atlīdzība par apsaimniekošanu, tāpēc ka netika noslēgta vienošanās par mājas apsaimniekošanas atlīdzības samaksas apmēru un kārtību un ka faktisko apsaimniekošanu veica pats atbildētājs, nav pamatoti.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds par laika periodu no 2008.gada 6.maija līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 7155,82 un nokavējuma procenti par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 810,16.

Tāpat par nepamatotu Civillietu tiesu kolēģija uzskata apelācijas sūdzības argumentu, ka atbildētāja pārstāvei nebija iespējams ierasties uz tiesas sēdi, jo sakarā ar izsniegto darbnespējas lapu, bija noteikts gultas režīms, par kuru speciālas norādes darba nespējas lapā nav paredzētas, savukārt, tiesa nepieprasīja papildus apstiprinājumu ne atbildētājam, ne ārstam, kas doto slimības lapu izsniedzis.

Civilprocesa likuma 82.panta otrā daļa paredz, ka juridisko personu lietas tiesā ved to amatpersonas, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī citi juridisko personu pilnvaroti pārstāvji. Kontekstā ar Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 1.punktā noteikto pienākumu ierasties pēc tiesas aicinājuma tiesā tas nozīmē, ka puses – juridiskas personas, pienākums ir nodrošināt pārstāvja ierašanos tiesā.

Pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka atbildētājs 2014.gada 20.februārī iesniedzis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā iesniegumu (lietas 90.lapa) ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar to, ka atbildētāja pārstāvei ir izsniegta darba nespējas lapa. Iesniegumam pievienotas pilnvaras un darbnespējas lapas A kopijas (lietas 91.-92.lapas).

Pārbaudot tiesu informatīvajā sistēmā (TIS) iekļautās ziņas par tiesas pavēstu nosūtīšanu atbildētājam, Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka aicinājums ierasties tiesā uz 2014.gada 20.februāra tiesas sēdi atbildētājam ar pasta starpniecību nosūtīts 2014.gada 15.janvārī, tādēļ, vadoties no Civilprocesa 56.[1] panta pirmās daļas 3.punkta, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka par 2014.gada 20.februāra tiesas sēdi atbildētājām paziņots 2014.gada 22.janvārī, proti, vismaz četras nedēļas līdz tiesas sēdes dienai.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka iesniegumam par lietas izskatīšanas atlikšanu pievienotais dokuments, proti, darbnespējas lapa A, pati par sevi nerada pamatu atzinumam, ka atbildētājam – juridiskai personai, nebija iespējams nodrošināt cita pārstāvja ierašanos tiesā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, bet atbildētāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti nevar būt par pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai.

Apmierinot prasību, piemērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi, kuri pamatoti ar rakstveida pierādījumiem lietā, tas ir, valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu EUR 334,69 (LVL 235,22) (lietas 8.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (LVL 3,30) (lietas 9.lapa), kopā EUR 339,39 (LVL 238,52).

Sakarā ar prasības summas pieaugumu (lietas 76.-77.lapas), pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva EUR 226,12.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās pamatparāda summas EUR 7155,82, par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts seši no simta gadā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā

likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Ņemot vērā minēto, sprieduma rezolutīvajā daļā norādītās piedzenamās summas tiek noteiktas *euro* atbilstoši Latvijas Bankas noteiktajam valūtas kursam.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204^1.pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432.-434.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret SIA "AMBER LAND ENTERPRISES" par parāda piedziņu – apmierināt.

Piedzīt no SIA "AMBER LAND ENTERPRISES", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, labā pamatparādu EUR 7155,82 (septiņi tūkstoši viens simts piecdesmit pieci *euro* un 82 centi), nokavējuma procentus par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 1.janvārim EUR 810,16 (astoņi simti desmit *euro* un 16 centi) un tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 334,69 (trīs simti trīsdesmit četri *euro* un 69 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro* 70 centi), kopā EUR 8305,37 (astoņi tūkstoši trīs simti pieci *euro* un 37 centi), nosakot SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA "AMBER LAND ENTERPRISES", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) no simta gadā no nesamaksātās pamatparāda summas EUR 7155,82 (septiņi tūkstoši viens simts piecdesmit pieci *euro* un 82 centi).

Piedzīt no SIA "AMBER LAND ENTERPRISES", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos valsts nodevu EUR 226,12 (divi simti divdesmit seši *euro* un 12 centi)

Noteikt SIA "AMBER LAND ENTERPRISES", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts – 2014.gada 10.novembrī.

Tiesneši	/paraksts/	I.Stuberovska
	/paraksts/	I.Strelča
	/paraksts/	I.Zaļā